

Vrydag 21 Desember

Skrifgedeelte: Jakobus 1:12-18 (Nuwe Direkte Vertaling)

Fokusgedeelte: Jakobus 1:17; Heidelbergse Kategismus 50:125

Bid met erkenning

Kerstyd is geskenke-tyd. Die geskenke is 'n gebruik wat ons gedagtes terugneem na die koms van Jesus Christus na die aarde. God het die wêreld so liefgehad dat Hy sy enigste Seun gegee het sodat elkeen wat in Hom glo, nie verlore sal gaan nie, maar die ewige lewe kan hê (Joh. 3:16).

In dié lig beklemtoon Jakobus dat elke goeie geskenk en elke volmaakte gawe van God kom. Hy gee dit uit genade. In die gebed lei die Here ons deur sy Heilige Gees om in die oorgee van ons behoeftes aan ons Vader sy Naam te bely en te erken. Ons bely dat Hy weet en sien wat ons omstandighede is. Hy wat ons deur en deur ken, gee wat ons nodig het. Hy maak sy hand oop. Dit is hoe Hy is – Hy kan nie anders wees nie.

Sy doel hiermee is dat ons sal erken en weet dat Hy dit doen om nuwe lewe aan ons te gee sodat ons sy kinders kan wees (Jak. 1:18). Ons is nie buitestaanders nie, maar kinders. Die erkenning dat alle goeie gawes van God kom, bring ons daartoe om ons dagtaak in sy Naam te verrig. Ek kan swoeg en sweet, vroeg opstaan en laat gaan slaap, maar as God dit nie van bo af seën nie, is alles tevergeefs (Ps. 127).

Daarom bid ek hierdie bede om daarmee te erken dat ek in geen opsig sonder Hom kan lewe nie. Ek wil Hom in alles ken (Spr. 3:6). Hierdie afhanklikheid van Hom is my geskenk van dankbare erkenning aan Hom van Wie ek alles wat goed is, ontvang – ook die ewige lewe.

Sing: Psalm 36-1:2, 3

Ds. MJ (Tinus) Smidt (Emeritus)